

Mín Jólábók 1992

Bókadeild Føroya Lærarafelags sóknast eftir tilfari til jólábókina. Alt uppruna tilfar hefur áhuga.

Goldið verður eftir galdandi takstum.

Tilfarið skal vera bókadeildini í hendi seinast 15. mai.

Bókadeild Føroya Lærarafelags
Pedda við Steins gøta 9
100 Tórshavn

Ny auktion

Det meddeles herved, at der på tidligere bekendtgjort tvangsauktion over matr. nr. 34 c, Nólsoy, bygning på lejet grund tilhørende P/F Nólsoyar Flakavirki er begæret ny auktion, der afholdes

torsdag den 09. april 1992 kl. 11.20.

Højeste bud på 1. auktion var 3.000.000,00 kr.

Færøernes fagedret,
den 17.03.92
Ole G. Olesen
dfm.

Frá Kvinnuhúsfelagnum

Aðalfundurinn

verður
sunnudagin 5. apríl 1992, kl. 16.00

Mettustovu

Skrá samb. lógum felagsins.

Nevndin

Frítíðaravloysarar Ellis- & Avlamisheimið í Vágum

søkir eftir: sjúkrasystur, sjúkrahjálparum, umsjónarmanni og ymiskum hjálparfólki at avloysa í summarfrítíðini. Skrivlig umsókn við avriti av prógv og frásøgn um fyrrverandi arbeiðspláss verður at senda heiminum áðrenn 1. apríl.

Blindastovnur Føroya

hefur opið mánadag-fríggjadag kl. 9-16.
Telefonir: 18222 og 19288.

Lesarabrøv

Skilir tú tína kvinnu?

Mannfólkaroykurin breiðir seg. Á skrivstovnum. Í skiftirúmum. Á kondittarínum. Í klubbunum... Ja, allastaðni har menn hittast - kunnuhittast - uttan kvinnur.

Men tað er eitt nýtt slag av mannfólkaroyki: "Kvinnan hefur tvey bein, tveir armar, kropp og høvd. Tær brúka somu orð og tosa sama mál. Tí halda vit at tær eru sum vit," sigur ein. "Í veruleikanum hoyra tær til eina aðra ætt. Koma frá eini aðrari stjórnu. Heimurin sær øðvisi út í teirra eygum. Tær hugsa øðvisi. Tær siga eitt - meina nakað heilt annað."

Ein annar roynir seg við nýggjari útgávu: "Tær meina hvørt orð, tær siga - men tær meina nakað heilt annað, enn tað, vit halda, tær meina."

"Tær eru fullar av andsøgnum. Tað er ógjørligt at fylgja við. Tær vænta, at vit skulu fara við teimum sum felagar á jøvnum fœti - og hvør er ikki til reiðar til tess?"

Dreymakvinnan fyrir eitthvørt mannfólk við sjálvsvirðing, er sjálvstøðug, hefur bein í nøsini, veit hvat hon vil. Hon er ein sjálvberandi konstruktión, um ein kann siga tað so.

Ovurkáturhugsartú: Endiliga fann eg hana! Og aftaná eitt tíðarbil - sært tú at hon í veruleikanum leitar eftir einum pápa. Hon vil verjast. Undirhaldast. Forkelest. "Antin eru tað ikki nóg nógvir pápar til í heiminum - ella eru teir, ið eru, ikki nóg nógvir pápar..."

Menn brúka nógva tíð uppá kvinnur, hugsa yvir tær og um tær. Tað hava vit altíð gjørt. Men tankarnir ganga nýggjar leiðir - og vit eru ikki longur so bangnir fyrri at lata kvinnurnar taka lut í okkara innastu tonkum. Nú vilja vit skilja hesar forbannaðu kvinnurnar. Men vit kunnu ikki. Siga kvinnurnar...

Samanumtikið sýnist hetta at verða tann størsti trupulleikin: Vit vilja fegnir gera kvinnurnar nøgdar. Men tað sýnist altíð at tørvur okkurt.

Menn eru í veruleikanum lættir at farast um. Maðurin finnr eina kvinnu, hann dámar - og so leingi sum hon ikki ger ov nógva

um seg, er hann í botn og grundvælnøgður. Hinegin finnir kvinnan sær ein mann, ið kann blíva til nakað. Ein sum - við rættari vegleiðing og ávirkan - kann gerast dreymamaðurin. Síðani fer hon í holt við at broyta hann, og hann verður sjálvandi ongantíð hann, hon droymdi um.

Tann nýmótans maðurin veit, at hann skal hjálpa til heima við hús. Hann fer til handils, vaskar upp, leggur børmini at sova - og við jøvnum millumbilum, bjóðar hann oman í pylsuvognin. Og hóast alt stríðið fellur hamarin, besti trumfurin hjá kvinnuni: "Tú skilir meg ikki!"

Tú byrjar eina ransókn í tær sjálvum: Hvussu ber tað til at eg, sum megni miltarbeiði rimiliga væl, fái herðaklapp fyrir míni hugskot og rós fyrir mínar loysnir - ja, sum tá saman um kemur, av og til, fái eitt bros frá mínum kvinnuliga starvsfeløgum - hvussu ber tað til at júst tann kvinnan, sum eg komi saman við, búgvi saman við, havi børn saman við - sum eg kenni betri enn nakað annað menniskja ... Hvi skilji eg ikki júst hana.

Eg leggi høvdi til rættis á bríkini og stari upp í tað snarandi víftuna í loftinum: "Skilir tú hvat hendir við mær. Hvathendur í veruleikanum?"

Sálarfrøðingurin: "Vit leita allir eftir manninum við stórum M. Kvinnan í okkara tíð kennir ikki seg sjálva, sum eina kvinnu. Men maðurin er í villareði - hann kann ikki finna mannin í sær sjálvum - og til tað hendur, kunnu partarnir ikki hittast.

Síðan vit settu torvleypin frá okkum og tóku telduna upp í kneppið, hava vit menn havt trupulleikar við okkara identiteti.

Í gomlum dögum vóru vit ikki í va. Tann lítli pilturin, ið fór í hagan við pápanum, sá hvussu hin gamli fór um kúrtúrini og náttúruna. Sá hvussu hann legði bátin eftir loti og ráki. Sá hann brúka alla sína megi - pápin varð grundarlagið fyrri at familjan fekk mat í munin. Pápin útvegaði, pápin gav.

Hvat sær pilturin í dag - um hann yvirhøvur

sær pápan arbeiða? Ein mann, ið gløðir í ein telduskerm. Skrivar á pappír. Tosar í telefon. Einkir sermerkir hann sum ein mann.

Tað er ikki so langt síðan at leiklutirnir hjá teimum báðum kynum, vóru heilt greiðir. Menn skuldu vera sum rættir menn - sum John Wayne ella Kirk Douglas í teirra bestu dögum. Kvinnurnar kundu velja frítt millum Marilyn Monroe, Doris Day og Audrey Hepburn. Meneingin var í va um hvat var dreymamyndin - fyrri mann ella kvinnu.

Vietnamkríggið burðurbeindi tað harða og tað mansligu megina - John Wayne við grónari baret, varð útvístur av vøllum. Nú ráddi um at seta í gongd teir kvinnuligu eginleikarnar, sum eina móttækt til deyða og oyðileggjarnar, og tann vaksandi kvinnurørslan gav Manninum banasár og lat hann í "Høsnastrik" frá hævur til fót.

Hann kundi hóskandi verða eftir heima og skifta blæður á børnunum, meðan mamman dansaði, við berum boppum, til bongotrummarnar, heilt uppi við pallin.

Bæði menn og kvinnur funnu kvinnuna í sær sjálvum, tann bleyti maðurin var í - meneingin kann í dag minnst hvar. Kvinnurnar gjørdust jú skjótt móðar av honum - og so varð kallkynið veruliga úti at skíta. Tað hava vit verið líka síðani.

Eitt av úrslitunum varð Yuppi-maðurin, sum bar sermerkið av, at alt var uttaná og einki innani. Hugsa tær Mickey Rourke í 9 1/2 viku: Einkir "commitment", einki veruligt samband við hitt kynið.

Samfelagsfrøðingar siga, at AIDS og figgarligur ótryggleiki, fær tey ungu til at venda aftur til tær gomlu dreymamyndirnar. Men sjálvt um Madonna minnr um Marilyn Monroe, er tað væntandi eingin, ið torir skjóta upp, at hon er ein endurtøka. Madonna gleivar og fœlir uppá seg sjálva - fyrri almenninginum, á pallinum. Kvinnan veit, hvat hon vil hava, og bíðar ikki eftir at maðurin skal geva henni tað.

Jú, kvinnan krevur. Stórlætni. Blídni. Forstáðils. Gávu. Og tann neyðars maðurin - sum langtíðan hefur gloymt sína fortíð sum útvegari, sum hin bulmikli kalurin í bøn og haga, sum verjin hjá familjuni móti illveði og vanlukkum - gerst ørkymlaður. Hann hefur gloymt, hvat tað vil siga at geva. Hann gerst ótryggur og heldur seg aftur. Flyggjar"

Víftan melur enn líkasæl, uppi í loftinum, tá eg renni út í tað kalda vetrarkvøldið. Leitandi eftir manninum.

Euroman

BINGO

Gott bingo verður í Eydunni á Oyrbakka **sunnudagin 22. mars kl. 16.00.**

Ferð fyrir tvey til Bergen og havamøblar verður burturlutað. Annars nógur góður døgurðamat.

Dansibólkurin Fragdin

Eliaskirkjan, Vesterbrotov 49

Møti er hvørt leygarkvøld kl. 19.00

Bussarnir 6, 16, 28 og 41 steðga nærindis.

Nærri fæst at vita á tlf. 031-242268 ella 031-578999.